

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

N U T A R T I S

2021 m. gegužės 12 d.
Vilnius

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo teisėjų kolegija, susidedanti iš teisėjų Laimučio Alechnavičiaus (kolegijos pirmininkas), Ramūno Gadliausko (pranešėjas) ir Dalios Višinskienės, teismo posėdyje apeliacine rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo pareiškėjų Viešojo intereso gynimo fondo, <...> ir advokato Sauliaus Dambrausko, grupės skundą atsakovui Kauno miesto savivaldybės tarybai dėl sprendimo panaikinimo.

Teisėjų kolegija

n u s t a t ė:

I.

Regionų apygardos administraciniame teisme gautas pareiškėjų grupės skundas, kuriuo prašoma panaikinti Kauno miesto savivaldybės tarybos (toliau – ir Tarybos) 2021 m. vasario 2 d. sprendimą Nr. T-27 „Dėl žemės sklypo Vydūno al. 4, Kaune, poreikio automobiliams statyti“ (toliau – ir Sprendimas).

II.

Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmai 2021 m. kovo 17 d. nutartimi nutarė atsisakyti priimti grupės skundą ABTĮ 33 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu.

Pirmosios instancijos teismas nustatė, kad skundu ketinama inicijuoti ginčą dėl Sprendimo, kuriuo nuspręsta pritarti žemės sklypo Vydūno al. 4, Kaunas poreikiui automobiliams statyti, pavesti Kauno miesto savivaldybės administracijos direktoriui prireikus organizuoti minėto sklypo teritorijų planavimo dokumento rengimą žemės sklypui suformuoti ir numatyti paimti jį visuomenės poreikiams, taip pat Kauno miesto savivaldybės administracijos direktorius įgaliotas prireikus pasirašyti visus dokumentus, susijusius su žemės sklypo paėmimu visuomenės poreikiams, panaikinimo. Iš skundo turinio teismas padarė išvadą, kad skundą pateikę pareiškėjai iš esmės nesutinka su galimu automobilių statymo aikštelės įrengimu žemės sklype Vydūno al. 4, Kaunas, paimant šį žemės sklypą visuomenės poreikiams.

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos žemės įstatymo 45 straipsnio 1 dalimi ir 46 straipsnio 6 dalimi, padarė išvadą, kad nagrinėjamu atveju nėra duomenų, jog Kauno miesto savivaldybė būtų pateikusi Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos (toliau – ir NŽT) teritoriniam padaliniui prašymą paimti žemę visuomenės poreikiams. Nenustatyta, kad NŽT būtų priėmusi sprendimą pradėti žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūrą, kuris gali būti skundžiamas teismui. Būtent NŽT, įvertinusi suinteresuotos institucijos pateiktus duomenis dėl visuomenės poreikio objektyvaus egzistavimo, kas taip pat apima ir konkretaus žemės sklypo paėmimo visuomenės poreikiams būtinumo pagrindimo vertinimą, gali priimti ir pareiškėjų pageidaujamą sprendimą – nepradėti žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūros. Įvertinęs grupės skundo turinį, suformuluotą reikalavimą ir prie skundo pridėtus dokumentus, teismas nusprendė, kad skundžiamas Sprendimas yra tarpinio procedūrinio pobūdžio dokumentas, pats savaime nesukeliantis pareiškėjams jokių teisinių pasekmių, nepažeidžiantis viešojo intereso, pareiškėjų teisių ar įstatymais saugomų interesų, ir todėl negalintis būti teisme nagrinėtinu bylos objektu. Teismas išaiškino, kad ši nutartis neužkerta kelio kreiptis į teismą tada, jei NŽT priims pareiškėjų nepageidaujamą sprendimą – pradėti žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūrą.

III.

Pareiškėjai atskirajame skunde prašo panaikinti Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmų 2021 m. kovo 17 d. nutartį ir grupės skundo priėmimo klausimą išspręsti iš esmės – grupės skundą priimti ir perduoti bylą nagrinėti pirmosios instancijos teismui iš esmės.

Pareiškėjai nurodo, kad pirmosios instancijos teismas apribojo pareiškėjų teisę kreiptis į teismą, į teisingą procesą bei pažeidė Orhuso konvencijoje įtvirtintos nuostatos dėl teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais. Teigia, kad pirmosios instancijos teismo nutartis nėra aiški, nes iš jos turinio nesuprantama, ar teismas laiko, jog Sprendimas nėra skundžiamas administraciniam teismui, nes nesukuria teisinių pasekmių, ar kad pareiškėjai neturi reikalavimo teisės, nes skundžiamu Sprendimu nėra pažeidžiamos jų teisės. Pareiškėjų nuomone, toks neaiškus nutarties turinys neatitinka jos turiniui keliamų procesinių reikalavimų, apsunkina pareiškėjų galimybę dėstyti nesutikimo motyvus.

Pareiškėjai teigia, kad pagal Lietuvos Respublikos Konstitucijos 124 straipsnį ir Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 18 straipsnio 3 dalį, savivaldybių tarybų priimti administraciniai teisės aktai gali būti skundžiami teismui. Pareiškėjai nesutinka, kad Sprendimas nesukelia pareiškėjams teisinių pasekmių, o grupės skundo tenkinimo atveju procesas bus beprasmis. Pagal minėto Vietos savivaldos įstatymo 54 straipsnio 2 dalį, savivaldybės tarybos sprendimai yra privalomi savivaldybės administracijai, visoms savivaldybės teritorijoje esančioms įstaigoms, įmonėms ir organizacijoms, gyventojams, o grupės skundu būtent ir siekiama, kad teismas pripažintų, jog Sprendimas priimtas veikiant *ultra vires* (liet. viršijant kompetenciją) ir todėl neturi būti laikomas privalomu. Kauno miesto savivaldybės direktorius priėmė 2021 m. kovo 12 d. įsakymą, kuriame nurodo, kad jis priimtas vadovaujantis, be kita ko, Sprendimu, ir juo yra organizuojamas žemės sklypo Ažuolyne detalaus plano keitimas, o planavimo tikslas – suplanuoti teritoriją visuomenės reikmėms skirtiems inžineriniams statiniams, pakeisti žemės sklypo naudojimo būdą, pakeisti ir (ar) nustatyti naujus planuojamos teritorijos naudojimo reglamentus, numatyti paėmimą visuomenės poreikiams. Vadinasi, Sprendimas jau teisines pasekmes sukūrė, todėl negali būti laikomas tarpiniu procedūrinio pobūdžio dokumentu.

Pareiškėjai atkreipia dėmesį, kad Žemės įstatymo 46 straipsnio 2 dalyje išvardyti pagrindai, kurių pagrindu NŽT vadovas galėtų atsisakyti priimti atitinkamą sprendimą, tačiau juose nėra grupės skunde nurodyto pagrindo. Vien aplinkybė, kad kol kas Kauno miesto savivaldybė nėra pateikusi NŽT teritoriniam padaliniui prašymo paimti žemę visuomenės poreikiams, tačiau šiai procedūrai ruošia kitus privalomus dokumentus, o NŽT vadovas nėra priėmęs sprendimo pradėti žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūros, nereiškia, kad skundžiamas Sprendimas negali

būti administracinės bylos dalyku. Šiuo atveju pareiškėjai kaip suinteresuota visuomenė turi teisę kreiptis į teismą Lietuvos Respublikos planuojamos ūkinės veiklos poveikio aplinkai vertinimo įstatymo 15 straipsnio 2 dalyje nustatytu pagrindu. Kadangi pareiškėjai siekia ginti savo ir savo bendruomenės narių teisę į sveiką bei švarią aplinką ir aktyviai veikia aplinkos apsaugos srityje tai realizuodami per grupės skundo procedūrą, nėra pagrindo teigti, kad Sprendimas nėra susijęs su pareiškėjų teisių ar teisėtų interesų pažeidimu. Pirmosios instancijos teismas, sprenddamas grupės skundo priėmimo klausimą, neturėjo pagrindo spręsti dėl to, ar skundžiamas Sprendimas pažeidžia pareiškėjų teises ar ne. Grupės skundo padavimui egzistuoja visos prielaidos ir sąlygos, jis atitinka visus jam keliamus reikalavimus.

Teisėjų kolegija

k o n s t a t u o j a:

IV.

Nagrinėjamo atskirojo skundo dalykas – Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmų 2021 m. kovo 17 d. nutarties, kuria atsisakyti priimti grupės skundą ABTĮ 33 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, teisėtumas ir pagrįstumas.

Pirmosios instancijos teismas, nustatęs, kad dar nėra pradėta žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūra, su kuria pareiškėjai iš esmės nesutinka, atsisakė priimti grupės skundą, konstatavęs, kad pareiškėjų skundžiamas Sprendimas yra tarpinio procedūrinio pobūdžio dokumentas, nesukeliantis pareiškėjams jokių teisinių pasekmių, nepažeidžiantis viešojo intereso, pareiškėjų teisių ar įstatymais saugomų interesų, ir todėl negalintis būti teisme nagrinėtinos bylos objektu.

Pareiškėjai atskirajame skunde su ginčijama pirmosios instancijos teismo nutartimi nesutinka, teigdami, kad Sprendimas negali būti laikomas tarpinio pobūdžio dokumentu, nes pats sukuria atitinkamas teises pasekmes, net ir nepradėjus žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūros.

Pareiškėjų atstovas 2021 m. gegužės 5 d. pateikė teismui papildomą dokumentą – Lietuvos Respublikos valstybinės kultūros paveldo komisijos raštą. Nustačius, kad šis dokumentas pateiktas po rašytinio posėdžio ir teisėjams jau esant pasitarimų kambaryje, teisėjų kolegija papildomo dokumento nevertina ir dėl jo nepasisako.

Teisėjų kolegija, nagrinėdama atskirojo skundo argumentus ir tikrindama pirmosios instancijos teismo nutarties pagrįstumą ir teisėtumą, pažymi, kad teisė kreiptis į teismą, įtvirtinta ABTĮ 5 straipsnio 1 dalyje, gali būti įgyvendinta tik įstatymų nustatyta tvarka, t. y. laikantis įstatymuose (šiuo atveju – ABTĮ) nurodytų kreipimosi į teismą sąlygų. ABTĮ 33 straipsnio 2 dalyje yra nurodytas sąrašas atvejų, kuriems esant teismas atsisako priimti skundą (prašymą, pareiškimą). Jei teismas, prieš priimdamas skundą nustato esant bent vieną iš šių atvejų, motyvuota nutartimi privalo atsisakyti priimti skundą (prašymą, pareiškimą). Vienas iš tokių atvejų – jeigu skundas (prašymas, pareiškimas) nenagrinėtinas teismų ABTĮ nustatyta tvarka (ABTĮ 33 str. 2 d. 1 p.).

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas, aiškindamas ABTĮ 33 straipsnio 2 dalies 1 punktą, pagal kurį administracinio teismo pirmininkas ar teisėjas motyvuota nutartimi atsisako priimti skundą, jeigu skundas nenagrinėtinas teismų šio įstatymo nustatyta tvarka, ne kartą yra nurodęs, kad ginčo administracinėje byloje dalyku gali būti tik toks viešojo administravimo subjekto priimtas administracinis aktas, kuris atitinkamiems asmenims nustato tam tikras teises ar pareigas, sukelia teises pasekmes (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. rugsėjo 12 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS¹⁴⁶-327/2011, 2021 m. sausio 13 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-18-662/2021). Dėl to skundas negali būti teikiamas dėl tarpinių viešojo administravimo subjekto priimamų dokumentų, kuriais siekiama parengti ar sudaryti

prielaidas priimti galutinį sprendimą (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2015 m. rugsėjo 30 d. nutartį administracinėje byloje Nr. eAS-1138-858/2015). Vientisos (vienos) administracinės procedūros metu, prieš priimant galutinį sprendimą, gali būti ir dažnai yra surašomas ne vienas viešojo administravimo institucijos dokumentas. Tačiau šie dokumentai paprastai atlieka tik pagalbinį, tarpinį ar aptarnaujantį vaidmenį viešojo administravimo procedūroje ir jais dažniausiai nėra įforminami baigiamieji (galutiniai) kompetentingų (įgaliotų) asmenų (pareigūnų) sprendimai tuo klausimu, dėl kurio buvo pradėta administracinė procedūra. Jais gali būti sprendžiami įvairūs procedūriniai klausimai, tiesiogiai nesusiję su asmens teisių ar pareigų atsiradimu, pasikeitimu ar išnykimu (pasibaigimu). Dėl šios priežasties šie dokumentai dažnai (tačiau jokių būdu ne visada) suinteresuotiems asmenims jokių materialinių teisinių pasekmių nesukelia. Kai skundžiamas aktas ar veiksmas akivaizdžiai jokių teisinių pasekmių nesukelia, jis negali būti ginčo administraciniame teisme objektu (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2011 m. birželio 20 d. išplėstinės teisėjų kolegijos nutartį administracinėje byloje Nr. A²⁶¹-69/2011).

Pagal Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo praktiką tuo atveju, kai skundo priėmimo nagrinėti stadijoje akivaizdu, kad skundžiamas aktas ar veiksmas, jokių teisinių pasekmių nesukelia, kad jis negali būti ginčo administraciniame teisme objektu, skundą galima atsisakyti priimti nagrinėti, kadangi, nagrinėdamas skundus dėl teisinių pasekmių negalinčių sukelti ir nesukeliančių aktų ar veiksmų, teismas asmens teisių apginti negalėtų, nes net ir skundo tenkinimo atveju, asmens teisių ir pareigų apimtis nepasikeistų, o pats procesas būtų iš esmės beprasmis (žr., pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2010 m. spalio 22 d. nutartį administracinėje byloje Nr. AS¹⁴³-560/2010).

Nagrinėjamu atveju įvertinus grupės skundo turinį, pirmosios instancijos teismo nustatytas faktines aplinkybes nustatyta, kad pareiškėjai nesutinka su Sprendimu, kuris priimtas vadovaujantis Žemės įstatymo 45 straipsnio 1 dalies 4 punktu.

Žemės įstatymo 45 straipsnio 1 dalies 4 punkte nustatyta, kad žemė visuomenės poreikiams iš privačios žemės savininkų gali būti paimama ir privačios žemės nuomos ir panaudos sutartys prieš terminą nutraukiamos arba tam tikslui valstybinės žemės nuomos ir panaudos sutartys prieš terminą nutraukiamos tik išimtiniais atvejais NŽT vadovo sprendimu pagal valstybės institucijos ar savivaldybės tarybos prašymą, kai ši žemė pagal specialiojo teritorijų planavimo dokumentus ar detaliuosius planus, parengtus Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo (toliau – ir Įstatymas) nustatyta tvarka, tenkinant viešąjį interesą reikalinga viešosios geležinkelių infrastruktūros objektams, keliams, magistraliniams vamzdynams, aukštos įtampos elektros linijoms tiesti, taip pat jiems eksploatuoti reikalingiems visuomenės reikmėms skirtiems inžineriniams statiniams. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad: visuomenės poreikiams reikalingam konkrečiam objektui statyti (įrengti) konkrečios vietos ir ploto motyvuotas pagrindimas turi būti atliktas rengiant detalųjį planą ar specialiojo teritorijų planavimo dokumentą; konkrečios vietos ir ploto motyvuotas pagrindimas gali būti sudedamoji detaliojo plano ar specialiojo teritorijų planavimo dokumento dalis arba gali būti parengtas kaip atskiras dokumentas, teikiamas kartu su detaliuoju planu ar specialiojo teritorijų planavimo dokumentu.

Žemės paėmimo visuomenės poreikiams tvarka nustatyta Žemės įstatymo 46 straipsnyje, kurio 1 dalyje nustatyta, kad: valstybės institucija ar savivaldybės taryba, pateikdamos NŽT teritoriniam padaliniiui pagal žemės sklypo buvimo vietą prašymą paimti žemę visuomenės poreikiams, privalo pagrįsti, kad konkretus visuomenės poreikis objektyviai egzistuoja ir kad šis poreikis negalės būti patenkintas, jeigu nebus paimtas konkretus žemės sklypas, taip pat nurodyti konkrečius tikslus, kuriems numatoma panaudoti paimamą visuomenės poreikiams žemę; žemės paėmimu visuomenės poreikiams suinteresuota institucija, siekdama pagrįsti tiek konkretaus visuomenės poreikio objektyvų egzistavimą, tiek tam poreikiui patenkinti reikalingo konkretaus žemės sklypo paėmimo visuomenės poreikiams būtinumą, Vyriausybės nustatyta tvarka turi atlikti sąnaudų ir naudos analizę; prašymas paimti žemę visuomenės poreikiams turi būti pagrįstas šios

analizės rezultatais, taip pat visuomeninės naudos, efektyvumo ir racionalumo principais; valstybės institucija ar savivaldybės taryba, pateikdamos prašymą paimti žemę visuomenės poreikiams, taip pat raštu praneša žemės savininkui ir (ar) kitam naudotojui apie tokio prašymo pateikimą ir nurodo konkrečius tikslus, kuriems numatoma panaudoti paimamą visuomenės poreikiams žemę. Šio straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad: kai NŽT teritorinis padalinys per 30 kalendorinių dienų nuo prašymo paimti žemę visuomenės poreikiams gavimo dienos išnagrinėja valstybės institucijos ar savivaldybės tarybos prašymą paimti žemę visuomenės poreikiams, NŽT vadovas priima sprendimą pradėti žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūrą, jeigu: 1) pateiktas konkretaus visuomenės poreikio objektyvaus egzistavimo pagrindimas, paremtas sąnaudų ir naudos analize bei visuomeninės naudos, efektyvumo ir racionalumo principais, ir 2) galioja specialiojo teritorijų planavimo dokumentas ar detalusis planas, kuriame nurodytas konkretus visuomenės poreikis ir pateiktas konkretaus žemės sklypo paėmimo visuomenės poreikiams būtinumo pagrindimas, paremtas sąnaudų ir naudos analize bei visuomeninės naudos, efektyvumo ir racionalumo principais. Apie Nacionalinės žemės tarnybos vadovo sprendimą per 5 darbo dienas nuo jo priėmimo dienos pranešama institucijai, suinteresuotai žemės sklypo paėmimu (Žemės įstatymo 46 str. 5 d.). Aptariamo straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad NŽT vadovo sprendimas pradėti žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūrą ar jos nepradėti gali būti skundžiamas administraciniam teismui ABTĮ nustatyta tvarka.

Įvertinus skundžiamo Sprendimo turinį aptarto teisinio reguliavimo kontekste darytina išvada, kad Sprendimu Taryba nusprendė inicijuoti žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūros pradėjimą, be kita ko, pavedant prireikus organizuoti žemės sklypo teritorijų planavimo dokumento rengimą žemės sklypui suformuoti, numatant suformuoto žemės sklypo paėmimą visuomenės poreikiams. Būtent šiuo atveju su planuojamu žemės sklypo, esančio Vydūno al. 4, Kaunas, paėmimu visuomenės poreikiams pareiškėjai ir nesutinka, grupės skunde išdėstydami tokį nesutikimą grindžiančius teisinius ir faktinius argumentus. Tačiau byloje nėra duomenų, kad Taryba, vadovaudamasi Žemės įstatymo 46 straipsnio 1 dalimi, būtų pateikusi NŽT teritoriniam padaliniiui prašymą paimti žemę visuomenės poreikiams ir dėl šios procedūros pradėjimo priimtas atitinkamas sprendimas, t. y. yra priimtas NŽT vadovo sprendimas pradėti ar atsisakyti pradėti žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūrą.

Todėl teisėjų kolegija sutinka su pirmosios instancijos teismo vertinimu, kad Sprendimas yra tik tarpinis procedūrinis dokumentas, kuriuo sudarytos prielaidos inicijuoti žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūros pradėjimą.

Atskirajame skunde nurodyta aplinkybė, kad, be kita ko, vadovaujantis skundžiamu Sprendimu, Kauno miesto savivaldybės administracijos direktorius 2021 m. kovo 12 d. įsakymu Nr. A-840 „Dėl žemės sklypo Vydūno al. 4, Kaune, detaliojo plano keitimo“ nutarė organizuoti žemės sklypo, esančio Vydūno al. 4, Kaune, detaliojo plano keitimą, siekiant numatyti paėmimą visuomenės poreikiams, nekeičia Sprendimo teisinio statuso. Teisėjų kolegijos vertinimu, ši aplinkybė tik patvirtina jau padarytą išvadą, kad Sprendimas, kaip ir pareiškėjų nurodytas Kauno miesto savivaldybės administracijos direktorius 2021 m. kovo 12 d. įsakymu Nr. A-840 „Dėl žemės sklypo Vydūno al. 4, Kaune, detaliojo plano keitimo“, yra tarpiniai žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūros pradėjimo dokumentai.

Atskirojo skundo argumentai dėl neaiškių pirmosios instancijos teismo nutarties motyvų atmetami kaip nepagrįsti, nenustačius, kad pirmosios instancijos teismas būtų pažeidęs procesines normas ir įvertinus tai, jog pareiškėjai realizavo savo teisę į teisminę gynybą, surašydami argumentuotą atskirąjį skundą.

Nustačius, kad pirmosios instancijos teismo išvada dėl Sprendimo tarpinio procedūrinio pobūdžio teisinga, sprendžiant dėl pirmosios instancijos teismo nutarties teisėtumo ir pagrįstumo nebeaktualūs ir teisinės reikšmės neturi likę atskirojo skundo argumentai dėl apribotos teisės kreiptis į teismą, į teisingą procesą, Orhuso konvencijoje įtvirtintos nuostatos dėl teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais pažeidimo. Pareiškėjai galės savo galimai pažeistas teises dėl

žemės paėmimo visuomenės poreikiams apginti, vadovaudamiesi Žemės įstatymo 46 straipsnio 6 dalimi, skūsdami galutinį šios procedūros pradėjimo sprendimą – NŽT vadovo sprendimą pradėti žemės paėmimo visuomenės poreikiams procedūrą.

Teisėjų kolegija, detaliau nepasisakydama dėl atskirajame skunde išdėstytų argumentų, kuriais pareiškėjai nesutinka su minėtos procedūros inicijavimu, atkreipia pareiškėjų dėmesį, kad minėtos procedūros pradžiai reikalinga atlikti atitinkamų teritorijų planavimo dokumentų ar detaliųjų planų keitimą. Todėl pareiškėjai turi teisę pasinaudoti Įstatyme įtvirtintomis teritorijų planavimo viešinimo procedūromis, t. y. turi teisę teikti pasiūlymus planavimo organizatoriui ar teritorijų planavimo dokumentų rengimo ir teritorijų planavimo proceso valstybinės priežiūros informacinėje sistemoje dėl teritorijų planavimo dokumentų, išskyrus specialiojo teritorijų planavimo žemėtvarkos dokumentus, per visą teritorijų planavimo dokumentų rengimo laikotarpį iki viešo svarstymo ar susipažinimo su parengtais valstybės lygmens teritorijų planavimo dokumentais pabaigos (viešo svarstymo ar susipažinimo su parengtais valstybės lygmens teritorijų planavimo dokumentais metu pasiūlymai teikiami ir žodžiu) (Įstatymo 37 str.).

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pirmosios instancijos teismas, priimdamas skundžiamą nutartį, tinkamai įvertino skunde keliamo ginčo pobūdį, bei tinkamai taikė procesines teisės normas, todėl priėmė pagrįstą sprendimą atsisakyti priimti pareiškėjo skundą kaip nenagrinėtiną teismų ABTĮ tvarka, todėl atskirojo skundo argumentais pirmosios instancijos teismo nutartį naikinti nėra pagrindo, ji paliekama nepakeista, o pareiškėjų atskirasis skundas atmetamas.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo 154 straipsnio 1 punktu, teisėjų kolegija

n u t a r i a:

Pareiškėjų Viešojo intereso gynimo fondo, <...> atskirąjį skundą atmesti.

Regionų apygardos administracinio teismo Kauno rūmų 2021 m. kovo 17 d. nutartį palikti nepakeistą.

Nutartis neskundžiama.

Teisėjai

Laimutis Alechnavičius

Ramūnas Gadliauskas

Dalia Višinskienė